

ПѢСНЬ СТЕПЕНЕЙ, рѣка.

Ѧ Возвеселихѡ ѡ рѣкшнхъ мнѣ: въ дѡмѣ гдѣнь поидемъ.

Ѣ Стояще бѡхъ нѡги наша въ двѡрѣхъ твоихъ, іерлѣме.

Ѧ Іерлѣмъ зѣждемыи ѡакъ градъ, ѡмѡже причастіе ѡгѡ въспѣ.

Ѧ Тамъ бо възидѡша кѡлѣна, кѡлѣна гдѣна, свидѣніе іѡлево,
исповѣдатисѡ имену гдѣню:

Ѣ ѡакъ тамъ сѣдѡша престѡли на сѡдѡхъ, престѡли въ домѣ дѣдовѣ.

Ѣ Вопросыте же ѡакъ ѡ мѣрѣ іерлѣма: и ѡбѣліе любящымъ тѡ.

Ѣ Бѡди же мѣръ въ силѣ твоѣй, и ѡбѣліе въ столпостѣнѣхъ
твоихъ.

Ѧ Радн братїи мои хъ и ближнихъ мои хъ глаголахъ оубѡ мѣръ ѡ
тебѣ.

Ѧ Домѣ радн гдѣ бѣа нашегѡ възыска хъ бѣгѡа тебѣ.